

DIARI LEONARDO DA VINCI CURS 2012-2013 (ITÀLIA, *CHIOGGIA)

Formació professional a Chioggia!!!

La impressió que m'he portat d'aquest país és que la seva cultura és molt àmplia. Ha estat molt fàcil l'adaptació ja que l'idioma i els seus costums són molt semblats als espanyols.

En referència a Chioggia, ciutat on vam estar vivint durant un mes, és una vila molt tranquil·la, on la majoria de persones es traslladen majorment en bicicletes i cotxe. Em va sorprendre la quantitat de gent que utilitza les bicicletes per traslladar-se i que vianants i cotxes es respectessin tant en la carretera. La bicicleta és un transport molt còmode per passar de Sotomarina a Chioggia, segurament és el més utilitzat perquè allà tant el gasoil com la gasolina són bastant cars.

També em va sorprendre l'amabilitat i la confiança que tenen les persones respecte a la gent estrangera i com t'intenten ajudar quan estàs en dificultats.

Tenen una gran varietat d'activitats per a nens/es des del primer any fins als dotze, de manera que obtinguin una educació no formal a més de l'escola i puguin relacionar-se amb altres nens/es.

En relació al menjar, els encanta menjar molta pasta, sobretot la "pasta aixuta" (pasta bullida amb oli), els gelats són boníssims i tenen una infinitat de sabors. Els preus del menjar en el supermercat són diferents als espanyols, la pasta, arròs, farina, sucre i sobretot la carn i l'embotit, eren més cars que aquí.

Sottomarina és un poble de platja, format per edificis de tres o quatre pisos, amb supermercats, zones verdes i el passeig marítim. La platja de Sottomarina és molt gran, amb molts càmpings i bars que al matí són restaurants i a la nit són bars musicals. El mar Adriàtic és calmat però d'aigua freda. El primer dia que vam sortir a passejar per la platja ens vam trobar una gran quantitat de crancs, em va encantar veure-ho ja que no havia vist punts junts en una platja, també la gent amb un carro ven granissats i gelats, tots ells boníssims.

D'altra banda, vam tenir l'oportunitat de visitar Venècia, ciutat molt popular pels seus canals i arquitectura i que sincerament, tenen tota la raó. La ciutat és preciosa i el menjar i articles tradicionals, tant les màscares o el cristall de Murano estaven per tota la ciutat.

A l'escola, amb els nens/es, he estat vigilant i jugant amb ells/es durant els seus temps de jocs lliures.

Al moment del desdijuni, els rentava les mans amb una tovallola i m'asseia amb ells/es ajudant a donar de berenar i de beure quan ells/es m'ho demanessin. En finalitzar el berenar, els tornava a rentar les mans i tornava a jugar amb ells/es fins a l'hora de la seva recollida. De vegades cantava alguna cançó en castellà o els ensenyàvem algunes paraules castellanques amb l'autorització de les educadores.

Al centre de dia, el meu treball era jugar amb els nens/es mentre acabaven de fer deures o en algun cas, ajudar a fer-los. Seguidament se'ls donava de berenar i jo observava com interactuaven amb les educadores i resolien els seus dubtes o conflictes. I per acabar, acompanyava als nens/es a fer l'activitat programada per les educadores o jugar amb ells/es fins a l'hora de la sortida.

Finalment, en la ludoteca Puntodincontro, em dedicava a observar com els nens/es jugaven lliurement i participava si em convidaven o m'apropava jo per jugar. Així fins a l'hora de la seva sortida.

M'ha sorprès la diferència que hi ha en relació a les infraestructures dels diferents llocs on he realitzat les pràctiques, ja que semblen antics i poc estimulats per als nens/es.

També que no tenen una programació de les activitats i sortides que han de realitzar durant tot l'any, treballen amb una metodologia molt diferent a la nostra.

Una altra cosa que m'ha sorprès, és la quantitat de nens/es en risc i que gràcies a aquests serveis, se'ls pot donar una ajuda i una educació adequada a la seva edat. L'actitud dels nens/es davant la reflexió i el càstig que els fa l'educadora i el cas que els fan també es destacable. També l'actitud de les educadores davant qualsevol conflicte que se'ls presenti a l'aula. No alcen la veu als nens/as, i els expliquen el més calmades possible que és el que han fet malament i que per això se'ls castiga.

La importància de disculpar-se quan es realitza una acció impròpia tant a nivell físic com en el mobiliari. M'ha agradat molt com els fan raonar i pensar tant als petits com als més grans davant una situació desagradable per a algú i que es pot fer per solucionar-ho.

El tracte amb els pares i mares és molt proper i intenten resoldre qualsevol dubte que tinguin.

No m'ha agradat que els nens/es tinguin cada dia sempre les mateixes joguines per jugar.

Que les educadores estiguin durant les hores de treball amb el mòbil a la mà i no prestat la suficient atenció als nens/es, que no tinguin més activitats o sortides programades. I que no ens donessin l'oportunitat de canviar els bolquers als nens/es i no comptar amb les noies de pràctiques per a les activitats.

He après a millorar la interacció amb els nens/es en diferents aspectes com al moment d'explicar-los que està bé i que està malament.

La importància de disculpar-se quan es fa una cosa malament, sobretot en una edat tan primerenca. I com tractar amb nens/as amb conflictes familiars o socials o en risc de sofrir-los.

Les tasques efectuades durant l'horari de matí a la llar Titoli Menors eren les de vigilar als nens i les nenes mentre jugaven, jugar amb ells/es durant el joc lliure i rentar les mans i repartir els desdjunis quan arribava l'hora de menjar.

Les tasques que efectuava durant la tarda al centre de dia eren les de jugar i fer companyia als nens/es que estiguessin al centre, ajudar-los amb els deures, participar en la preparació del berenar i finalment, participar en les activitats i jocs programats per les educadores o per nosaltres mateixes per ensenyar als nens/es algunes paraules en espanyol.

Finalment, el treball que realitzàvem a les tardes en la ludoteca de "Puntodincontro" solament eren la d'observar les activitats que realitzaven les educadores i participar en els jocs dels nens/es.

L'horari de matí en la llar "Titoli *Menors" era de 08:30h fins a les 12:30h de dilluns a divendres. L'horari de tarda era diferent segons el dia.

El dilluns, dimecres i dijous realitzaven les pràctiques al centre de dia de les 15:30h a les 17:45h.

Els dimarts i els dijous estàvem a la ludoteca "Puntodincontro" de les 16:30h fins a les 18:30h.

En la llar "Titoli Menors" el grup de treballadores estava format per dues educadores. L'Eva que era la coordinadora i una educadora que feia la funció de suport, a més, comptaven amb una dona que estava en pràctiques.

Al centre de dia, el nombre de treballadores eren més elevat, ja que les característiques dels nens/es eren especials. Comptaven amb dues educadores que feien la funció de coordinadores del centre i tres noies que exercien de voluntàries durant unes hores al centre i que ajudaven a fer deures i durant l'estona del berenar.

La ludoteca "Puntodincontro" disposava de dues educadores per a la supervisió i la realització del joc i les activitats dels nens/es que disposaven del servei.

L'empresa és una Cooperativa Social creada per l'Administració Pública que Caritas té en la població de Chioggia. Donen l'oportunitat a nens/es i joves amb edats compreses entre els 0 i 12 anys que ofereixen serveis per experimentar el contacte directe amb el barri i els problemes socials.

Les educadores són professionals que eduquen als nens i joves en el temps lliure, l'animació, la prevenció en conductes de risc i l'educació i formació dels més desfavorits.

La relació que vaig obtenir de la responsable de pràctiques va ser molt professional. Ens va ensenyar com treballen amb els més petits amb cançons, contes i activitats per al seu desenvolupament íntegre a més de solucionar qualsevol dubte que tingués tant a nivell educatiu de l'escola com a nivell cultural i de llengua.

Des del primer dia ens va acollir amb simpatia i professionalitat i amb un caràcter obert per al tracte amb els nens/as de l'escola i les seves activitats diàries.

Laia Clemente

Data: 18 de Juny de 2014